

การพัฒนาสื่อมัลติมีเดียเพื่อส่งเสริมทักษะด้านการสื่อสารภาษาจีน เรื่องอาหารและเครื่องดื่ม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1*

DEVELOPMENT OF MULTIMEDIA TO PROMOTE CHINESE COMMUNICATION SKILLS ON FOOD AND BEVERAGE FOR SECONDARY GRADE 1 STUDENTS

วัชรกร วัชรมานะกุล*, พล เหลืองรังษี

Wacharakorn Wacharamanukul*, Pol Luangrangsee

คณะศึกษาศาสตร์และศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ สงขลา ประเทศไทย

Faculty of Education and Liberal Arts, Hatyai University, Songkhla, Thailand

*Corresponding author E-mail: Wacharakorn.wac002@hu.ac.th

*Tel: 096-651-7520

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาสื่อมัลติมีเดียเพื่อส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาจีน เรื่องอาหารและเครื่องดื่ม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 2) เปรียบเทียบทักษะการสื่อสารภาษาจีนของนักเรียนก่อนและหลังเรียนด้วยสื่อมัลติมีเดีย 3) เปรียบเทียบทักษะการสื่อสารภาษาจีนระหว่างนักเรียนที่เรียนด้วยสื่อมัลติมีเดียกับนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีปกติ และ 4) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อสื่อมัลติมีเดีย ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีน ตำบลพะตง อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา จำนวน 2 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนพะตงวิทยามูลนิธิ และโรงเรียนสองแสงวิทยา จำนวน 413 คน กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 โรงเรียนพะตงวิทยามูลนิธิ จำนวน 55 คน ซึ่งได้จากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา โดยใช้การทดลองแบบกลุ่มเดียวที่มีการวัดผลก่อนและหลังเรียน ได้แก่ สื่อมัลติมีเดีย แผนการจัดการเรียนรู้ แบบวัดทักษะการสื่อสารภาษาจีน และแบบสอบถามความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าทีแบบกลุ่มสัมพันธ์ และการทดสอบค่าทีแบบกลุ่มอิสระ ผลการวิจัยพบว่า สื่อมัลติมีเดียมีประสิทธิภาพเท่ากับ 75.09/75.39 สูงกว่าเกณฑ์ 75/75 นักเรียนที่เรียนด้วยสื่อมัลติมีเดียมีทักษะการสื่อสารภาษาจีนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อีกทั้งนักเรียนมีความพึงพอใจต่อสื่อมัลติมีเดียโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.49 แสดงให้เห็นว่าสื่อมัลติมีเดียได้ส่งเสริมการเรียนรู้และพัฒนาทักษะของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

คำสำคัญ: สื่อมัลติมีเดีย, ทักษะการสื่อสาร, ภาษาจีน, นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

Abstract

This research article aimed to: 1) Develop multimedia materials to enhance Chinese communication skills on the topic of food and beverages for Grade 1 students; 2) Compare the Chinese communication skills of students who learned through multimedia materials before and

after instruction; 3) Compare the Chinese communication skills between students who learned through multimedia materials and those who received traditional instruction; and 4) Investigate students' satisfaction toward the multimedia materials. The sample group consisted of Grade 1. The population consisted of 413 first-year secondary school students from two private schools offering Chinese language courses in Patong Subdistrict, Hat Yai District, Songkhla Province: Patong Wittaya Foundation School and Song Saeng Wittaya School. The sample consisted of 55 first-year secondary school students from Patong Wittaya Foundation School, second semester, academic year 2025. This research, conducted using multi-stage random sampling, is a research and development study employing a single-group experimental design with pre- and post-test measurements. The research instruments included multimedia materials, lesson plans, a Chinese communication skills test, and a satisfaction questionnaire. The statistics used for data analysis were mean, standard deviation, dependent samples t-test, and independent samples t-test. The findings revealed that the developed multimedia materials, consisting of texts, graphics, animations, audio, and videos, achieved an efficiency of 75.09/75.39, which was higher than the established criterion of 75/75. Students who learned through multimedia materials demonstrated significantly higher Chinese communication skills after instruction than before instruction at the .05 level of significance. In addition, their communication skills were significantly higher than those of students who received traditional instruction at the .05 level. Furthermore, students' overall satisfaction with the multimedia materials was at a high level, with a mean score of 4.49. This demonstrates that multimedia effectively promotes learning and develops students' skills.

Keywords: Multimedia, Chinese Communication Skills, Chinese Language, Secondary Grade 1 Students

บทนำ

ในปัจจุบันภาษาจีนมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในระดับนานาชาติ ทั้งในด้านเศรษฐกิจ การค้า การท่องเที่ยว การศึกษา และการสื่อสารระหว่างประเทศ เนื่องจากสาธารณรัฐประชาชนจีนเป็นประเทศที่มีการเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างรวดเร็วและมีความสัมพันธ์กับประเทศไทยในหลายมิติ ส่งผลให้การเรียนภาษาจีนได้รับความสนใจเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง กระทรวงศึกษาธิการจึงได้ส่งเสริมให้มีการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในสถานศึกษาหลายระดับ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ความสามารถในการใช้ภาษาจีนเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการศึกษาต่อหรือการประกอบอาชีพในอนาคต การเรียนการสอนภาษาจีนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาจีนได้อย่างถูกต้อง โดยเฉพาะทักษะการสื่อสารซึ่งเป็นทักษะสำคัญที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ทางภาษาไปใช้ได้จริงในสถานการณ์ต่าง ๆ อย่างไรก็ตาม จากการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า ผู้เรียนจำนวนมากยังขาดความมั่นใจในการใช้ภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร มีข้อจำกัดด้านคำศัพท์ การออกเสียง และการนำโครงสร้างประโยคไปใช้ในการสนทนา ส่งผลให้การสื่อสารภาษาจีนในสถานการณ์จริงยังไม่บรรลุตามวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้

การจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีน มัธยมศึกษาปีที่ 1 และการศึกษาข้อมูลผลการเรียนของโรงเรียนเอกชนในตำบลพะตง อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา พบว่า ผู้เรียนสามารถออกเสียงตามหลักไวยากรณ์ภาษาจีนได้ แต่ไม่สามารถใช้ภาษาจีนเพื่อการสื่อสารลักษณะประโยคที่สั้นและประโยคที่ยาวได้ เนื่องจากผู้เรียนขาดคลังคำศัพท์ การเรียบเรียงประโยคที่ไม่ถูกต้องในสถานการณ์จริง เมื่อนักเรียนจำคำศัพท์พื้นฐานไม่ได้นั้นจึงส่งผลให้สื่อสารไม่ได้

อีกทั้งวิธีการสอนแบบเดิมที่เน้นการจดจำคำศัพท์และไวยากรณ์มากกว่าการฝึกปฏิบัติการสื่อสาร ทำให้ผู้เรียนไม่สามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสม นอกจากนี้ ยังพบว่า การจัดการเรียนการสอนยังขาดแคลนสื่อการเรียนรู้และกิจกรรมที่หลากหลายซึ่งสามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียนรู้ภาษาจีนได้ การเริ่มต้นจากการส่งเสริมการจำคำศัพท์พื้นฐาน การจดจำคำศัพท์ภาษาจีนจึงเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารภาษาจีนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ฉะนั้นปัญหาการขาดการจำคำศัพท์พื้นฐาน ขาดความมั่นใจในการพูด และไม่สามารถเชื่อมโยงบทเรียนกับสถานการณ์จริงในชีวิตประจำวันได้

สื่อการเรียนรู้ที่มีความเหมาะสมกับวัยและระดับที่มีความสามารถของนักเรียนช่วยฝึกการใช้ภาษาจีนในสถานการณ์จริง เช่น การพูดถึงการนัดหมาย การทักทาย หรือการโต้ตอบง่าย ๆ ซึ่งเป็นทักษะเบื้องต้นที่ควรได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สื่อที่มีอยู่ในปัจจุบันมักเน้นเนื้อหาที่ซับซ้อน ขาดความน่าสนใจ หรือไม่เน้นทักษะการสื่อสาร ทำให้นักเรียนเรียนรู้แบบท่องจำมากกว่าการใช้ภาษาอย่างแท้จริงสอดคล้องกับ Zhong, B. ได้ศึกษาทักษะการสื่อสารภาษาจีนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในประเทศไทย พบว่า นักเรียนระดับมัธยมศึกษาส่วนใหญ่ยังมีทักษะการสื่อสารภาษาจีนอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ โดยเฉพาะทักษะทางด้านการพูด นักเรียนจำนวนมากขาดพื้นฐานด้านคำศัพท์และไม่สามารถพัฒนาทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียนได้อย่างสมดุล ผู้วิจัยเสนอว่าควรมีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารจริง และส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะของผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพ (Zhong, B., 2019) เช่นเดียวกับ ปภานัน เียนทรวง และคณะ ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการพูดและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาจีน โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับสื่อมัลติมีเดียของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า นักเรียนมีทักษะการพูดภาษาจีนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด (ปภานัน เียนทรวง และคณะ, 2567) จากการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า สื่อมัลติมีเดียเป็นอีกรูปแบบหนึ่งของการจัดการเรียนการสอนที่สามารถพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยสื่อมัลติมีเดียเป็นการนำเสนอหลายประเภทมาผสมผสานเข้าด้วยกัน ได้แก่ ข้อความ (Text) ภาพนิ่ง (Image) เสียง (Audio) ภาพเคลื่อนไหว (Animation) วิดีโอ (Video) และกิจกรรมโต้ตอบ (Interactive Media) ซึ่งสามารถนำเสนอเนื้อหาได้อย่างน่าสนใจและสอดคล้องกับความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน สื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถมองเห็นภาพประกอบ ได้ยินเสียงเจ้าของภาษา ฝึกการออกเสียง และเรียนรู้จากสถานการณ์จำลองที่ใกล้เคียงกับชีวิตจริง ส่งผลให้เกิดความเข้าใจเนื้อหาได้ง่ายขึ้น จดจำคำศัพท์และรูปแบบประโยคได้ดียิ่งขึ้น อีกทั้งยังช่วยกระตุ้นความสนใจและสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ ทำให้ผู้เรียนมีโอกาสฝึกฝนทักษะการสื่อสารภาษาจีนอย่างต่อเนื่อง มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น การนำสื่อมัลติมีเดียมาใช้ในการศึกษามีประโยชน์ดังนี้ สื่อมัลติมีเดีย สามารถดึงดูดความสนใจในบทเรียน เป็นสื่อประสมด้วยกราฟิก ภาพเคลื่อนไหว วิดีทัศน์ และเสียง นอกเหนือไปจากตัวอักษร จะดึงดูดความสนใจของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี และช่วยในการสื่อสารระหว่างผู้สอนและผู้เรียนด้วยการนำเสนอด้านสารสนเทศที่หลากหลายด้วยการใช้ซีดี-รอมในการให้ข้อมูลและสารสนเทศในปริมาณที่มากมายและหลากหลาย (สยามรัฐ บุตรศรี, 2553) นอกจากนี้ รูปแบบเกี่ยวกับเนื้อหาบทเรียนทดสอบความเข้าใจผู้เรียนบางคนอาจไม่กล้าที่จะถามข้อสงสัยในห้องเรียนการใช้สื่อมัลติมีเดียจะช่วยแก้ไขปัญหานี้ได้ โดยการใช้ในลักษณะการศึกษารายบุคคลให้การสนับสนุนความคิดรวบยอด สื่อมัลติมีเดียสามารถแสดงสารสนเทศ เพื่อสนับสนุนความคิดรวบยอดของผู้เรียน โดยการเสนอสิ่งที่ให้ตรวจสอบย้อนหลัง และแก้ไขจุดอ่อนในการเรียน

ด้วยเหตุผลดังกล่าวนี้การจัดการเรียนการสอนในปัจจุบันจึงได้มีการนำเทคโนโลยีสื่อมัลติมีเดียมาใช้กันอย่างแพร่หลายในประเทศไทย เทคโนโลยีสื่อมัลติมีเดียมีส่วนร่วมที่สำคัญในการจัดการเรียนการสอนอย่างมาก เป็นส่วนที่กระตุ้นให้เกิดทักษะการเรียนรู้ สามารถนำเทคโนโลยีสื่อมัลติมีเดียเข้ามาบูรณาการในการจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ (ภคณัฐ บุญถนอม, 2553) โดยผู้สอนสามารถบูรณาการเอาข้อมูลรูปแบบต่าง ๆ เช่น ข้อความ ภาพกราฟิก ภาพเคลื่อนไหว เสียง และวิดีโอเข้าไปเป็นองค์ประกอบเพื่อการสื่อสารและให้ประสบการณ์

กับนักเรียน เพื่อให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพ (ดิเรก พรสีมา, 2559) ผู้วิจัยจึงได้เห็นว่าสื่อมัลติมีเดียเป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาจีน โดยเลือกเนื้อหาเรื่อง “อาหารและเครื่องดื่ม” มาพัฒนาเป็นสื่อมัลติมีเดีย เนื่องจากเป็นเรื่องใกล้ตัวและสามารถนำไปใช้สื่อสารในชีวิตประจำวันได้จริง อีกทั้งยังช่วยให้นักเรียนได้ฝึกใช้คำศัพท์และประโยคสนทนาในสถานการณ์ที่คุ้นเคย ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจพัฒนาสื่อมัลติมีเดียเพื่อส่งเสริมทักษะด้านการสื่อสารภาษาจีน เรื่องอาหารและเครื่องดื่ม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เพื่อพัฒนาความสามารถในการสื่อสารและเพิ่มประสิทธิภาพทางการเรียนรู้ของผู้เรียน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาสื่อมัลติมีเดียเพื่อส่งเสริมทักษะด้านการสื่อสารภาษาจีน เรื่องอาหารและเครื่องดื่ม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะด้านการสื่อสารภาษาจีน เรื่องอาหารและเครื่องดื่ม ของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อมัลติมีเดีย ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน
3. เพื่อเปรียบเทียบทักษะด้านการสื่อสารภาษาจีน เรื่องอาหารและเครื่องดื่ม ระหว่างนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อมัลติมีเดียกับนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ
4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อสื่อมัลติมีเดีย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ได้ใช้แบบแผนการวิจัยแบบ Randomized Control Group Pretest–Posttest Design โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มทดลอง (E) และกลุ่มควบคุม (C) ซึ่งได้รับการคัดเลือกด้วยวิธีการสุ่ม ทั้งสองกลุ่มได้รับการทดสอบก่อนเรียน โดยกลุ่มทดลองใช้สัญลักษณ์ O1 และกลุ่มควบคุมใช้สัญลักษณ์ O3 จากนั้นกลุ่มทดลองได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อมัลติมีเดียเพื่อส่งเสริมทักษะด้านการสื่อสารภาษาจีน เรื่องอาหารและเครื่องดื่ม (X) ในขณะที่กลุ่มควบคุมได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ เมื่อสิ้นสุดการทดลอง นักเรียนทั้งสองกลุ่มได้รับการทดสอบหลังเรียน โดยกลุ่มทดลองใช้สัญลักษณ์ O2 และกลุ่มควบคุมใช้สัญลักษณ์ O4 เพื่อนำผลคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนมาเปรียบเทียบและวิเคราะห์ประสิทธิผลของการใช้สื่อมัลติมีเดียในการพัฒนาทักษะด้านการสื่อสารภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 ของโรงเรียนเอกชน ตำบลพะตง อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา จำนวน 2 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนส่องแสงวิทยา และโรงเรียนพะตงวิทยามูลนิธิ รวมจำนวนนักเรียน 413 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 โรงเรียนพะตงวิทยามูลนิธิ โดยใช้วิธีสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Sampling) มีขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 สุ่มโรงเรียนที่ใช้ในการทดลอง จำนวน 1 โรงเรียน จากทั้งหมด 2 โรงเรียน โดยใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยจับสลากได้ คือ โรงเรียนพะตงวิทยามูลนิธิ

ขั้นตอนที่ 2 สุ่มห้องเรียนที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 2 ห้องเรียน จากทั้งหมด 7 ห้องเรียน โดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) แบบจับสลาก จำนวน 2 ห้อง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/7 จำนวน 55 คน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/6 จำนวน 55 คน

ขั้นตอนที่ 3 สุ่มห้องเรียนที่ใช้เป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย แบบจับสลาก ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/7 เป็นกลุ่มทดลอง และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/6 เป็นกลุ่มควบคุม

เครื่องมือและผลการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. สื่อมัลติมีเดียเพื่อส่งเสริมทักษะด้านการสื่อสารภาษาจีน เรื่องอาหารและเครื่องดื่ม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เสนอให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน พิจารณาค่าเฉลี่ยความถูกต้องและความเหมาะสมของสื่อผลการตรวจสอบความถูกต้องมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.67 คะแนน และค่าความเหมาะสม อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.71 คะแนน

2. แบบวัดการทดลองใช้สื่อมัลติมีเดีย จำนวน 3 ชุด ได้แก่ แบบวัดระหว่างการทดลองใช้สื่อมัลติมีเดีย (E_1) จำนวน 2 ชุด ประกอบด้วย เรื่อง 生词 (คำศัพท์) และเรื่อง 语法 (รูปประโยคไวยากรณ์) และแบบวัดหลังการทดลองใช้สื่อมัลติมีเดีย (E_2) จำนวน 1 ชุด เสนอให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน พิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้อง ผลการตรวจสอบมีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้ E_1 ชุดที่ 1 มีค่า 0.67 - 1.00 E_1 ชุดที่ 2 มีค่า 0.67 - 1.00 และ E_2 มีค่า 0.67 - 1.00 มีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.67 - 1.00 ถือว่าผ่านเกณฑ์

3. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อมัลติมีเดีย จำนวน 4 แผน ได้แก่ เรื่อง 生词 (คำศัพท์) เรื่อง 语法 (รูปประโยคไวยากรณ์) เรื่อง 会话 (บทสนทนา) และเรื่อง 课文 (บทเรียน) เสนอให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน พิจารณาค่าเฉลี่ยความถูกต้องและความเหมาะสม ผลการตรวจสอบความถูกต้องของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อมัลติมีเดียอยู่ในระดับมากที่สุดมีค่าเฉลี่ย 4.83 คะแนน และความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อมัลติมีเดียรายวิชาภาษาจีน เรื่องอาหาร และเครื่องดื่ม อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.75 คะแนน

4. แผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติ จำนวน 4 แผน ได้แก่ เรื่อง 生词 (คำศัพท์) เรื่อง 语法 (รูปประโยคไวยากรณ์) เรื่อง 会话 (บทสนทนา) และเรื่อง 课文 (บทเรียน) เสนอให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน พิจารณาค่าเฉลี่ยความถูกต้องและความเหมาะสม ผลการตรวจสอบความถูกต้องของแผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.70 คะแนน และความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.58 คะแนน

5. แบบวัดทักษะด้านการสื่อสารภาษาจีน เรื่องอาหารและเครื่องดื่ม จำนวน 1 ชุด สำหรับวัดทักษะก่อนเรียน และวัดทักษะหลังเรียน เสนอให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน พิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ ผลการตรวจสอบค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์การวิจัยเท่ากับ 1.00

6. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อสื่อมัลติมีเดีย เสนอให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน พิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์การวิจัย ผลการตรวจสอบค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์การวิจัยอยู่ที่ 0.67 - 1.00

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. กลุ่มทดลอง

1.1 วัดทักษะก่อนเรียน ด้วยแบบวัดทักษะด้านการสื่อสารภาษาจีน เรื่องอาหารและเครื่องดื่ม ซึ่งใช้เวลาในการดำเนินการทดสอบ เป็นเวลา 1 ชั่วโมง

1.2 ทำการสอนด้วยสื่อมัลติมีเดียเพื่อส่งเสริมทักษะด้านการสื่อสารภาษาจีน เรื่องอาหารและเครื่องดื่ม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 4 แผน รวมทั้งหมด 9 ชั่วโมง

1.3 เมื่อเสร็จสิ้นการสอนด้วยสื่อมัลติมีเดียเพื่อส่งเสริมทักษะด้านการสื่อสารภาษาจีน เรื่องอาหารและเครื่องดื่ม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังจากนั้นวัดทักษะหลังเรียน ด้วยแบบวัดทักษะด้านการสื่อสารภาษาจีน เรื่องอาหารและเครื่องดื่ม ซึ่งใช้เวลาในการดำเนินการทดสอบ เป็นเวลา 1 ชั่วโมง

1.4 ให้นักเรียนทำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อมัลติมีเดีย

2. กลุ่มควบคุม

2.1 ทำการสอนด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบปกติเน้นการจัดการเรียนรู้แบบบรรยาย จำนวน 4 แผน รวมทั้งหมด 9 ชั่วโมง

2.2 เมื่อเสร็จสิ้นการสอนด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบปกติ หลังจากนั้นวัดทักษะหลังเรียนด้วยแบบวัดทักษะด้านการสื่อสารภาษาจีน เรื่องอาหารและเครื่องดื่ม ซึ่งใช้เวลาในการดำเนินการทดสอบ เป็นเวลา 1 ชั่วโมง

การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ได้แก่ ค่าเฉลี่ยความถูกต้องและความเหมาะสมของสื่อมัลติมีเดีย ค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์การวิจัย และค่าความสอดคล้องของผลการวัดเมื่อผู้ประเมินคนเดียวกันทำการวัดสิ่งเดียวกันซ้ำในช่วงเวลา การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยกับเกณฑ์ การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย 2 กลุ่มสัมพันธ์ และค่าเฉลี่ย 2 กลุ่มอิสระ

ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ผลการพัฒนาสื่อมัลติมีเดียเพื่อส่งเสริมทักษะด้านการสื่อสารภาษาจีน เรื่องอาหารและเครื่องดื่ม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ลักษณะของสื่อมัลติมีเดียเพื่อส่งเสริมทักษะด้านการสื่อสารภาษาจีน เรื่องอาหารและเครื่องดื่ม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีเนื้อหาภายในสื่อ ที่ประกอบด้วย เรื่อง 生词 (คำศัพท์) เรื่อง 语法 (รูปประโยคไวยากรณ์) เรื่อง 会话 (บทสนทนา) และเรื่อง 课文 (บทเรียน) รวมถึงมีกิจกรรมเล็กน้อย ๆ ให้นักเรียนได้ฝึกการอ่านออกเสียง สื่อมัลติมีเดียที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ได้แก่ ข้อความ ภาพกราฟิก ภาพเคลื่อนไหว เสียง และวิดีโอ สื่อมัลติมีเดียที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นสื่อทางเดียว โดยมีการจัดลำดับเนื้อหาจากง่ายไปยาก และสอดคล้องตามวัตถุประสงค์ ส่งผลให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาจีน โดยผลการวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยความถูกต้องเท่ากับ 4.67 อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยความเหมาะสมเท่ากับ 4.71 อยู่ในระดับมากที่สุด และมีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 75.09/75.39 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 75/75

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบทักษะด้านการสื่อสารภาษาจีน เรื่องอาหารและเครื่องดื่ม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบทักษะด้านการสื่อสารภาษาจีน เรื่องอาหารและเครื่องดื่ม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{d}$	t	P
ก่อนเรียน	3.67	1.88	5.11	20.34*	.000
หลังเรียน	8.78	0.85			

* $P < .05$

จากตารางที่ 1 พบว่า ผลการเปรียบเทียบทักษะด้านการสื่อสารภาษาจีน มีคะแนนก่อนเรียนเฉลี่ย 3.67 คะแนน และคะแนนหลังเรียนเฉลี่ย 8.78 คะแนน เมื่อทดสอบความแตกต่างทางสถิติ สรุปได้ว่า คะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบทักษะด้านการสื่อสารภาษาจีน เรื่องอาหารและเครื่องดื่ม ระหว่างนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อมัลติมีเดียกับนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบทักษะด้านการสื่อสารภาษาจีน เรื่องอาหารและเครื่องดื่ม ระหว่างนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อมัลติมีเดียกับนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

กลุ่มตัวอย่าง	$\bar{X}$	S.D.	t	P
กลุ่มควบคุม	4.44	1.18	22.09*	.000
กลุ่มทดลอง	8.78	0.85		

* P < .05

จากตารางที่ 2 พบว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อมัลติมีเดียกับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ นักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 8.78 ซึ่งสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.44 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อมัลติมีเดียช่วยพัฒนาทักษะด้านการสื่อสารภาษาจีนได้ดีกว่าการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

ตอนที่ 4 ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อสื่อมัลติมีเดียเพื่อส่งเสริมทักษะด้านการสื่อสารภาษาจีน เรื่องอาหารและเครื่องดื่ม

ตารางที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อสื่อมัลติมีเดียเพื่อส่งเสริมทักษะด้านการสื่อสารภาษาจีน เรื่องอาหารและเครื่องดื่ม ด้านประโยชน์ ด้านความสนุกสนาน และด้านการนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. ด้านประโยชน์	4.44	0.31	มากที่สุด
2. ด้านความสนุกสนาน	4.61	0.36	มากที่สุด
3. ด้านการนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน	4.41	0.45	มาก
ค่าเฉลี่ย	4.49	0.25	มาก

จากตารางที่ 3 พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อสื่อมัลติมีเดียเพื่อส่งเสริมทักษะด้านการสื่อสารภาษาจีน เรื่องอาหารและเครื่องดื่ม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.49 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.25 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านนักเรียนมีความพึงพอใจต่อสื่อมัลติมีเดียมากที่สุด ในด้านความสนุกสนาน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.61 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.36

อภิปรายผล

การพัฒนาสื่อมัลติมีเดียเพื่อส่งเสริมทักษะด้านการสื่อสารภาษาจีน เรื่องอาหารและเครื่องดื่ม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีการอภิปรายผลการวิจัย ดังนี้

1. สื่อมัลติมีเดียเพื่อส่งเสริมทักษะด้านการสื่อสารภาษาจีน เรื่องอาหารและเครื่องดื่ม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เป็นสื่อการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้การผสมผสานสื่อหลายชนิด ได้แก่ ข้อความ ภาพกราฟิก ภาพเคลื่อนไหว เสียง และวิดีโอ จำนวน 4 เรื่อง ได้แก่ เรื่อง 生词 (คำศัพท์) เรื่อง 语法 (รูปประโยคไวยากรณ์) เรื่อง 会话 (บทสนทนา) และเรื่อง 课文 (บทเรียน) มีค่าเฉลี่ยความถูกต้องเท่ากับ 4.67 อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยความเหมาะสมเท่ากับ 4.71 อยู่ในระดับมากที่สุด และมีค่าประสิทธิภาพ เท่ากับ 75.09/75.39 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 75/75 สาเหตุที่ค่าประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์เนื่องจากผู้เรียนเกิดมีความสนใจในการเรียนรู้มาก และสามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธัญญภรณ์ พยอม ที่ได้ศึกษาการพัฒนา กิจกรรมการเรียนรู้รายวิชาภาษาจีนเพื่อการสื่อสารเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูด โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานรวมกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า กิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด และสามารถพัฒนาทักษะการฟังและการพูดของนักเรียน

ให้สูงขึ้นกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ธัญญาภรณ์ พยอม, 2566) และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Xie, D. et.al ได้ศึกษาการพัฒนาสื่อมัลติมีเดียรูปแบบไมโครเลิร์นนิ่งเพื่อส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาจีนของนักเรียนระดับประถมศึกษา ผลลัพธ์ทางด้านความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนในกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มแบบดั้งเดิมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (Xie, D. et.al., 2023)

2. ทักษะด้านการสื่อสารภาษาจีน เรื่องอาหารและเครื่องดื่ม ของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อมัลติมีเดียระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน มีคะแนนก่อนเรียนเฉลี่ย 3.67 คะแนน และคะแนนหลังเรียนเฉลี่ย 8.78 คะแนน คะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 การจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อมัลติมีเดีย ทักษะด้านการสื่อสารภาษาจีน เรื่องอาหารและเครื่องดื่ม สามารถช่วยพัฒนาทักษะด้านการสื่อสารภาษาจีนของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ นักเรียนสามารถใช้คำศัพท์ และโครงสร้างประโยคเกี่ยวกับอาหารและเครื่องดื่ม ได้ถูกต้องมากขึ้น มีความกล้าแสดงออกในการสื่อสาร สามารถสื่อความหมายได้เหมาะสมกับสถานการณ์มากขึ้น ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้โดยใช้สื่อมัลติมีเดีย โดยผลการศึกษาที่พบสอดคล้องกับสุภาภรณ์ ถิระศิลาว่า ที่ศึกษาการพัฒนาความสามารถด้านการฟังและพูดภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ด้วยกิจกรรม B-SLIM ร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย พบว่า ผู้เรียนมีความสามารถด้านการฟังและพูดภาษาจีนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้ เนื่องจากสื่อมัลติมีเดียช่วยกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ผ่านประสาทสัมผัสหลายด้าน ส่งผลให้เกิดความเข้าใจและจดจำเนื้อหาได้ดียิ่งขึ้น (สุภาภรณ์ ถิระศิลาว่า, 2562) และสอดคล้องกับงานวิจัยของปภานัน เียนทรง และคณะ ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการพูดและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาจีน โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับสื่อมัลติมีเดียของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาจีนของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ปภานัน เียนทรง และคณะ, 2567)

3. ทักษะด้านการสื่อสารภาษาจีน เรื่องอาหารและเครื่องดื่ม ระหว่างนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อมัลติมีเดียกับนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ นักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 8.78 ซึ่งสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.44 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สื่อมัลติมีเดีย ได้แก่ ข้อความ ภาพกราฟิก ภาพเคลื่อนไหว เสียง และวิดีโอ จำนวน 4 เรื่อง ได้แก่ เรื่อง 生词 (คำศัพท์) เรื่อง 语法 (รูปประโยค ไวยากรณ์) เรื่อง 会话 (บทสนทนา) และเรื่อง 课文 (บทเรียน) ซึ่งช่วยกระตุ้นการรับรู้หลายช่องทาง ทำให้นักเรียนเข้าใจคำศัพท์เกี่ยวกับอาหารและเครื่องดื่มได้ชัดเจนยิ่งขึ้น โดยเฉพาะทักษะการฟังและการพูดที่ต้องอาศัยการได้ยินสำเนียงที่ถูกต้อง ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปภานัน เียนทรง และคณะ ที่ศึกษาการพัฒนาทักษะการพูดและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาจีน โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับสื่อมัลติมีเดียของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยสื่อมัลติมีเดียมีทักษะการพูดภาษาจีน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้ เนื่องจากสื่อมัลติมีเดียช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ผ่านภาพ เสียง และสถานการณ์จำลองที่ใกล้เคียงกับการสื่อสารจริง ส่งผลให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาและสามารถนำความรู้ไปใช้ในการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ (ปภานัน เียนทรง และคณะ, 2567) นอกจากนี้ ยังได้สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปรรธนา ใจงาม และเทพกาญจนา เทพแก้ว ที่ศึกษาการพัฒนาทักษะการฟังและพูดภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การจัดการเรียนการสอนแบบ Active Learning ด้วยสื่อมัลติมีเดีย ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีทักษะการฟังและพูดภาษาจีนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ เนื่องจากสื่อมัลติมีเดียช่วยให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์การเรียนรู้ผ่านภาพ เสียง และกิจกรรมที่หลากหลาย ส่งผลให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาได้ง่ายขึ้นและสามารถนำความรู้ไปใช้ในการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ (ปรรธนา ใจงาม และเทพกาญจนา เทพแก้ว, 2566)

4. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อสื่อมัลติมีเดีย เพื่อส่งเสริมทักษะด้านการสื่อสารภาษาจีน เรื่องอาหารและเครื่องดื่ม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.49 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.25 สาเหตุที่นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมาก เนื่องจากสื่อมัลติมีเดียมีความสนุกสนาน และสื่อมัลติมีเดียช่วยกระตุ้นให้นักเรียนให้ความสนใจในบทเรียนมากยิ่งขึ้นกว่าเดิม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุภาภรณ์ ธีระศิลาพา ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถด้านการฟังและพูดภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ด้วยกิจกรรม B-SLIM ร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย ผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้โดยรวมอยู่ในระดับมาก (สุภาภรณ์ ธีระศิลาพา, 2562) และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปณัน เ็นทรวง และคณะ ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการพูดและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาจีน โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับสื่อมัลติมีเดียของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ที่อยู่ในระดับมากที่สุด (ปณัน เ็นทรวง และคณะ, 2567) ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ กมลวรรณ ที่ศึกษาการพัฒนาสื่อมัลติมีเดียสำหรับการจัดการเรียนรู้เชิงรุกวิชาการสนทนาภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวจีน พบว่า สื่อมัลติมีเดียช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ ทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจต่อบทเรียน มีทัศนคติที่ดีต่อการเรียน และมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ในระดับสูง เนื่องจากสื่อมีรูปแบบการนำเสนอที่หลากหลายและเอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน (กมลวรรณ เลิศสุวรรณ, 2564)

สรุปและข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย เรื่อง การพัฒนาสื่อเพื่อส่งเสริมทักษะด้านการสื่อสารภาษาจีน เรื่องอาหารและเครื่องดื่ม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า 1) ลักษณะของสื่อมัลติมีเดียเพื่อส่งเสริมทักษะด้านการสื่อสารภาษาจีน เรื่องอาหารและเครื่องดื่ม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีเนื้อหาภายในสื่อ ที่ประกอบด้วย เรื่อง 生词 (คำศัพท์) เรื่อง 语法 (รูปประโยคไวยากรณ์) เรื่อง 会话 (บทสนทนา) และเรื่อง 课文 (บทเรียน) รวมถึงมีกิจกรรมเล็กน้อย ๆ ให้นักเรียนได้ฝึกการอ่านออกเสียง สื่อมัลติมีเดียที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ได้แก่ ข้อความ ภาพกราฟิก ภาพเคลื่อนไหว เสียง และวิดีโอ สื่อมัลติมีเดียที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นสื่อทางเดียว โดยมีการจัดลำดับเนื้อหาจากง่ายไปยาก และสอดคล้องตามวัตถุประสงค์ ส่งผลให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาจีน โดยผลการวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยความถูกต้องเท่ากับ 4.67 อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยความเหมาะสมเท่ากับ 4.71 อยู่ในระดับมากที่สุด และมีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 75.09/75.39 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 75/75 2) ทักษะด้านการสื่อสารภาษาจีน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ทักษะด้านการสื่อสารภาษาจีนของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อมัลติมีเดียสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 4) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อสื่อมัลติมีเดียเพื่อส่งเสริมทักษะด้านการสื่อสารภาษาจีน เรื่องอาหารและเครื่องดื่ม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.43 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.62 ผลการศึกษานี้แสดงให้เห็นว่า สื่อมัลติมีเดียเพื่อส่งเสริมทักษะด้านการสื่อสารภาษาจีน เรื่องอาหารและเครื่องดื่ม ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีคุณภาพและประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด โดยมีการนำเสนอเนื้อหาผ่านข้อความ ภาพกราฟิก ภาพเคลื่อนไหว เสียง และวิดีโอ ที่ช่วยกระตุ้นความสนใจและส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี ส่งผลให้นักเรียนมีทักษะด้านการสื่อสารภาษาจีนสูงขึ้นหลังเรียน และสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ อีกทั้งยังมีความพึงพอใจต่อสื่อในระดับมาก ซึ่งแสดงให้เห็นว่า สื่อมัลติมีเดียสามารถนำมาใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาจีนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ครูผู้สอนและสถานศึกษาสามารถนำสื่อหรือแนวทางการพัฒนาสื่อดังกล่าวไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนหรือรายวิชาอื่น ๆ เพื่อที่จะส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ ดังนี้ 1) ครูผู้สอนสามารถนำสื่อมัลติมีเดียที่พัฒนาขึ้นไปใช้เป็นสื่อประกอบการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาจีน เรื่องอาหารและเครื่องดื่ม เพื่อช่วยให้นักเรียนเข้าใจคำศัพท์ ประโยค และการสื่อสารได้ดียิ่งขึ้น เนื่องจากสื่อมีภาพ เสียง และการนำเสนอที่น่าสนใจ ช่วยกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน 2) ครูผู้สอนสามารถนำสื่อ

มัลติมีเดียที่พัฒนาขึ้นไปเผยแพร่ หรือใช้เป็นต้นแบบในการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาจีน หรือรายวิชาอื่น ๆ เพื่อยกระดับคุณภาพการจัดการเรียนการสอนให้มีความทันสมัยและสอดคล้องกับบริบทของผู้เรียน ในยุคปัจจุบัน การวิจัยครั้งต่อไป ควรมีการวิจัยเพื่อพัฒนาสื่อมัลติมีเดียในเนื้อหาอื่น ๆ ของรายวิชาภาษาจีน เช่น เรื่องชีวิตประจำวัน สถานที่ การท่องเที่ยว หรือวัฒนธรรมจีน เพื่อขยายขอบเขตการเรียนรู้และเพิ่มความหลากหลายของสื่อการเรียนการสอน และควรมีการเปรียบเทียบผลการจัดการเรียนการสอนโดยใช้สื่อมัลติมีเดียกับวิธีการสอนรูปแบบอื่น ๆ เช่น การสอนแบบปกติ หรือการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) เพื่อศึกษาประสิทธิผลของสื่อมัลติมีเดียอย่างชัดเจนยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กมลวรรณ เลิศสุวรรณ. (2564). การพัฒนาสื่อมัลติมีเดียสำหรับการจัดการเรียนรู้เชิงรุกวิชาการสนทนาภาษาไทย สำหรับนักศึกษาชาวจีน. ใน สารนิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานวัตกรรมการเรียนรู้และการสอน. วิทยาลัยบัณฑิตศึกษาด้านการจัดการ มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- ดิเรก พรสีมา. (2559). ครูไทย 4.0. มติชนออนไลน์. เรียกใช้เมื่อ 22 กันยายน 2568 จาก <https://shorturl.asia/3Cw5f>
- ธัญญาภรณ์ พยอม. (2566). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้รายวิชาภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูด โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. ใน วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยหลักสูตรและการสอน. มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- ปภาณัน เย็นทรวง และคณะ. (2567). การพัฒนาทักษะการพูดและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาจีนโดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับสื่อมัลติมีเดียของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วารสารมจรอุบลปริทรรศน์, 9(3), 2629-2644.
- ปรารธนา ใจงาม และเทพกาญจนา เทพแก้ว. (2566). การพัฒนาทักษะการฟังและพูดภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การจัดการเรียนการสอนแบบ Active Learning ด้วยสื่อมัลติมีเดีย. วารสารพุทธศาสตร์มจร.อุบลราชธานี, 5(2), 1-14.
- ภคณัฐ บัญณอม. (2553). การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี เรื่อง เทคโนโลยีสารสนเทศ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสตรีศรีสุราษฎร์ธานี. ใน วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาเทคโนโลยีการศึกษา. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สยามรัฐ บุตรศรี. (2553). การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย เรื่องการเขียนแบบเบื้องต้นสำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 4. ใน วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาเทคโนโลยีการศึกษา. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุภาภรณ์ ธีระศิลาawat. (2562). การพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาจีนเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ด้วยกิจกรรมตามรูปแบบ B-SLIM ประกอบสื่อมัลติมีเดีย. ใน วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน. มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- Xie, D. et al. (2023). Using microlearning to develop Chinese communication skills of primary school students. Sripatum Review of Humanities and Social Sciences, 23(2), 81-94.
- Zhong, B. (2019). Chinese communication skills of secondary school students in Thailand. Burapha University Journal of Education, 1(5), 1-15.